

OPINIONS

Desembre de 2011 - N° 35

L'amor

Una manera subjectiva d'interpretar-lo.

Qui no ha sentit alguna vegada la seva fiblada...? Amor a Déu, als pares, als fills, als amics, a la parella, a un animal de companya.... Dins d'aquesta paraula hi encabim tot el que ens proporciona un petit o un gran sentiment d'afecte, però... si analitzem l'emoció que sentim en cada cas, ens adonarem que cadascuna és diferent i que té un significat propi.

Per uns, el sentir amor a Déu els proporciona una plenitud incomparable... Per d'altres, l'amor que senten pel pare, per la mare, pels fills, per un familiar, pels amics o per una mascota, els forneix d'una poderosa energia que envolta i dóna sentit a la seva vida.

Tots els sentiments basats en l'amor són importants, però, aquest escrit, sense endinsar-se en profunditats on podria dur el tema, fa relació a l'amor entre dues persones. A aquella emoció diferent a totes les altres on no li fa de barrera ni el gènere, ni la condició, ni la cronologia.

Hi ha algú que... al llarg de la seva vida no hagi experimentat mai que el cor s'accelera i descompensa deixant-nos quasi sense alè, produint-nos alhora, un col·lapse mental momentani i una gran vibració dins les entranyes, quan percebem la presència o al so de la veu d'una persona que ens atrau emocional o sexualment...?

Hi ha algú que... no hagi tingut una petita o una gran vivència amorosa de nen, d'adult o de gran, encara que només hagi estat d'una manera ingènua i rudimentària...?

Hi ha algú que... no recordi el primer petó fet o rebut amb amor...? Ben segur que no existeix. Moltes experiències afectives han caigut en l'oblit però, el pas del temps no esborra mai de la ment, ni el primer petó, ni la persona que va protagonitzar aquest primer contacte amorós.

Quan obrim les portes a l'amor i el deixem entrar, la nostra ànima queda alliberada del lloc on ha restat captiva i, aquest sentiment pot ser tan poderós que, malgrat trobí obstacles de tota mena per dur a terme la seva realització... no aconseguiran aturar-lo...

Quan l'amor aconsegueix despertar-nos cada matí amb l'esperit ple d'il·lusió. Quan sentim que cada bategada del nostre cor és plena de desig. Quan ens dóna força per afrontar els esdeveniments diaris de qualsevol ordre per dificultosos que siguin...

Quan tot això pot culminar amb el sexe... L'amor, es converteix en una emoció enriquidora, meravellosa i sublim no equiparable a res més... Omple del tot, la nostra vida.

Fins aquí, una descripció bonica i positiva de l'amor que pot formar part de sentiments i emocions en la nostra quotidianitat. Però, hi ha una altra vessant, que també forma part del dia a dia.

Amb llenguatge col·loquial es diu "fer l'amor" a qualsevol exteriorització d'emoció eròtica, confontent l'amor amb un instint innat en tot ser humà, que és... L'atracció sexual.

El voler exclusivament el contacte físic amb una altra persona, buscant només la pròpia complaença, o per alleugerar el cos d'una càrrega hormonal que produeix neguit i malestar... Això només és... practicar sexe. L'amor, no hi té res a veure.

L'amor no és un sentiment fàcil... requereix sacrifici i valentia i no tothom està preparat ni disposat a acceptar alguna de les conseqüències negatives que es poden presentar, proporcionant... amargors intenses.

L'amor és important pel nostre equilibri emocional i físic i no es pot basar en una fantasia ni en gaudir-lo en solitari, necessita del contacte tangible amb una altra persona per anar adquirint madures i poder desenvolupar-se plenament.

Quan una persona no vol sortir del seu món i marca distància vers els demés com a condició primordial en la seva vida perquè és l'únic que li dóna seguretat...

Quan l'expressió de l'amor es veu anul·lada per moltes pors interiors que no deixen enriquir a la persona amb la experiència que pot proporcionar aquest sentiment...

Quan per por de perdre la llibertat es prefereix el sofriment continu que dona ansietat i angoixa, i alhora, es pateix per no posseir a la persona estimada...

Quan es passa en solitari de l'exaltació a la desesperança...

Quan aquests sentiments porten a una incapacitat per estimar lliure i profundament i, exclouen una necessitat tan bàsica i fonamental com és la demostració de l'amor... Qui els pateix, es pot convertir en el seu propi carceller.

El voler renunciar a l'amor no és saludable. Amb el temps, el cos i la ment se'n ressenten i... passen factura.

*Dissortada la persona que, per un cúmul de pors, no ha gaudit, ni gaudeix, d'una part molt important i fascinant que la vida posa al nostre abast... **L'AMOR**.*

Mª Mercè Usón